

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobce **O.B.**, státní příslušnost Mongolsko, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.10.2014 č.j. MV-114752-2/SO/sen-2014,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21.10.2014, č.j. MV-114752-2/SO/sen-2014, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 16.342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21.10.2014 č.j. MV-114752-2/SO/sen-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 20.6.2014, č.j. OAM-240-98/PP-2011 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím bylo rozhodnuto, že „I. žádost se zamítá podle § 87e odst. 1 s odkazem § 87d odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. platného ke dni podání

žádosti II. žádost se zamítá podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. platného ke dni podání žádosti a povolení k přechodnému pobytu na území České republiky se nevydává“.

II. Žaloba.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že trvá na tom, že v řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, bylo zásadním způsobem porušeno ustanovením § 2 odst. 1, 4, § 3, § 4 odst. 4, § 36 odst. 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a dále v rozporu s ustanovením § 15a a § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu“). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že podle názoru správního orgánu prvního stupně, respektive žalovaného, jsou splněny zákonné podmínky pro postup dle § 87 v odst. 1 písm. d) zákona o pobytu, podle kterého se žádost o povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže se žadatel bez vážného důvodu nedostaví k výsledku, odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvedeny pravdivé skutečnosti. Správní orgán pak poukazuje na to, že žadatel byl předvolán k podání svědecké výpovědi na den 21.5.2014, kdy se k tomuto úkonu žadatele a svědek nedostavili a ani se z něj rádně neomluvili. Žalobce má za to, že postup správních orgánů neodpovídá zejména smyslu a účelu ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a zároveň je v příkrém rozporu se základními zásadami činnosti správního orgánu při jeho rozhodování. S podkladu pro rozhodnutí, které byly opatřeny ještě před vydáním napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žadatel společně s nezletilým V.E. pobývali dlouhodobě mimo území ČR, a to konkrétně v Mongolsku, přičemž z uvedeného důvodu se konsekventně nemohli plánovaného úkonu zúčastnit. Žalobce je plně přesvědčen, že svoji neúčast plně zhojil následným postupem ve věci. V této souvislosti nelze nezmínit, že správní orgán evidentně respektoval písemné vyjádření účastníka řízení, v jehož rámci nejen že odstranil podstatné vady žádosti, ale zároveň navrhl svůj vlastní výsledek, kterým by prokazoval svoje postavení jako rodinného příslušníka, respektive osoby s postavením obdobným. Z uvedeného je pak zřejmé, že se účastník řízení žádným způsobem nevyhýbal plánovanému úkonu a naopak je sám a navrhl. Za této situace nelze v žádném případě konstatovat, že by správní orgány prvního stupně umožnil uplatňovat práva a oprávněné zájmy účastníka řízení, například v podobě návrhů na provedení dokazování, ke kterým by byl prokázán skutečný stav věci. Právní zástupce účastníka řízení v této souvislosti poukazuje na to, že ani správní orgán prvního stupně nepostupoval zcela v souladu s právními předpisy, když nejenže nedodrží opakovaně zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí (řízení bylo vedeno tři roky), ale když nezákonně rozhodnutí vydal, při čemž nezákonnost byla konstatována nadřízeným správním orgánem. Za tohoto stavu pak žalobce důvodně předpokládal vstřícný přístup k žalobci, který se navíc vztahuje pouze na provedení důkazů a kterými bylo lze prokázat skutečný stav věci. Žalobce konstatoval, že tak považuje faktický důvod pro zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu za důvod, který je v rozporu se smyslem a účelem ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu, neboť nepochybně smyslem a účelem uvedeného ustanovení bylo umožnit správním orgánům zamítnout žádost o povolení k přechodnému pobytu cizinci, který na výzvy správního orgánu nereaguje, a to zejména s cílem znemožnit správnímu orgánu zjištění stavu věci či s cílem obcházet právní předpisy České republiky. O takovou situaci se však v případě žalobce nemůže jednat, neboť žalobce sám výše uvedený výsledek následně navrhl a zároveň ze správního spisu nelze dovodit nic, co by umožňovalo závěr o tom, že by se žalobce výsledku dle ustanovení § 169 odst. 2 bránil či měl v úmyslu znemožňovat správnímu orgánu zjištění skutečného stavu věci, či by se snažil obstruovat s cílem protahovat řízení. O

tom svědčí mimo jiné iniciace opatření proti nečinnosti, a o němž bylo rozhodnuto dne 28.5.2014. Žalobce má tedy s ohledem na uvedené za to, že aplikace ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., nebyla na místě, neboť skutkový důvod pro zamítnutí žádosti je zcela v rozporu se smyslem a účelem výše uvedeného ustanovení. Nehledě na skutečnost – jak vyplývá z obsahu spisového materiálu – že protokoly o výsledku účastníka řízení a svědka již byly dne 10.11.2011 (přičemž průtahy řízení lze přičíst výhradně k tíži správního orgánu prvního stupně) provedeny a je tedy otázkou, zda byl dán legitimní důvod pro jejich opakování, respektive správní orgán první instance, ani žalovaný řádně nespecifikovaly důvody, pro které bylo nutno úkony opakovat. Žalobce dále uvedl, že se v žádném případě nemůže ztotožnit s argumentací žalovaného ohledně údajného účelového jednání jeho osoby v kontextu údajného účelového zapsání občana ČR do rodného listu nezletilého. Za první pro relevantní prokázání účelovosti rozhodně nemůže postačit odkaz na návrh na potrestání, neboť tento bez případného pravomocného rozsudku samozřejmě nedokazuje ničeho. Za druhé lze v takovém případě hypoteticky dovozovat pochybení matky nezletilého a matrikového otce, ale v žádném případě – bez dalších důkazů samotného žalobce.

III.

Vyjádření žalované.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě již zabývala v rámci vedeného odvolacího řízení, k věci se tak již vyjádřila napadeným rozhodnutím, v němž jsou uvedena konkrétní tvrzení. Dne 28.4.2014 bylo prvoinstančním orgánem vydáno předvolání, aby se účastník řízení a paní B. V. dostavili dne 21.5.2014 k výsledku z důvodu řádného zjištění skutečného stavu věci v rámci správního řízení. Prvoinstanční orgán doručoval předvolání, (a to opakovaně) a vždy se zásilka vrátila s oznámením pošty, že účastník řízení je na uvedené adrese neznámý a paní B.V. se odstěhovala. Tato skutečnost o předvolání účastníka řízení k výsledku byla také oznámena dne 29.4.2014 právnímu zástupci účastníka řízení. K oznámení předvolání účastníku řízení a paní B.V. správní orgán přistoupil podle § 25 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou. Podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu je správní orgán oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Krajský soud v Plzni také vytýkal Komisi především to, že se nezabývala důkazy, které byly správními orgány v různých etapách řízení provedeny, a to v rozporu s její povinností podle § 50 odst. 4 správního řádu, podle kterého pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Účastník řízení v posuzovaném případě žádal o vydání povolení k přechodnému pobytu jako rodinný příslušník občana Evropské unie, resp. státního občana České republiky podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu. Podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu se ustanovení tohoto zákona, týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie, obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem prokáže, že má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti. Ustanovení § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu reaguje na článek 3 odst. 2

písm. b) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, podle něhož členský stát usnadňuje v souladu s vnitrostátními předpisy vstup a pobyt „partnerovi, se kterým má občan Unie řádně doložený trvalý vztah“. Ustanovení § 15a odst. 5 zákona o pobytu pak vnitrostátně srovnává postavení rodinného příslušníka státního občana České republiky s postavením rodinného příslušníka občana Evropské unie, který využívá právo volného pohybu, když stanoví, že ustanovení tohoto zákona týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie se použijí i na cizince, který je rodinným příslušníkem státního občana České republiky. Na vztah podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu jsou kladeny celkem tři podmínky: musí se jednat o vztah trvalý, vztah povahy obdobné vztahu rodinnému a jeho účastníci musí spolu žít ve společné domácnosti. K žádosti o povolení k přechodnému pobytu byl předložen k účelu pobytu na území rodný list E.V., nar..., ve kterém je uvedena matka dítěte B.V. a otec D.V. Podle rodného listu je otcem nezletilého E.V. pan D.V., matkou nezletilého je paní B.V., proto rodný list nijak nedokládá žadatelem tvrzené postavení osoby ve smyslu § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dále bylo z výpisu z Technologického centra ministerstva vnitra zjištěno, že paní B.V. je stále provdaná za pana D.V. a nezletilý E.V. se narodil z tohoto manželství. Správnímu orgánu byly předloženy dále fotografie, ze kterých nikterak nevyplývá, že by účastník řízení a nezletilý mezi sebou měli trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žili ve společné domácnosti, taktéž tato skutečnost nevyplývá z předloženého cestovního dokladu nezletilého, kde má nezletilý vylepena mongolská víza, která jsou krátkodobá s platností na 60 dnů. Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení dlouhodobě pobýval mimo území České republiky, toto vyplývá z cestovního dokladu a i z prohlášení ze dne 8.4.2014. Nutno podotknout, že účastník řízení se na území České republiky vrátil dne 2.4.2014 a dne 8.4.2014 předložil nájemní smlouvu na adresu ... Účastník řízení byl předvolán k výsledku na den 21.5.2014 a správnímu orgánu nebylo oznámeno, že by mu bránila jakákoliv překážka se výsledku zúčastnit. Námitku uvedenou v žalobě, že účastník řízení pobýval v době předvolání dlouhodobě mimo území České republiky, žalovaná hodnotí jako nepravdivou. Dále ze spisového materiálu nikterak nevyplývá, jak je uvedeno v žalobě, že by právní zástupce účastníka řízení upozornil prvoinstanční orgán, že účastník řízení bude dlouhodobě pobývat mimo území České republiky. Ze spisového materiálu dále vyplývají další skutečnosti, kdy dne 20.10.2010 státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal návrh na potrestání D.V., že dne 8.9.2007 v Havlíčkově Brodě, uzavřel účelové manželství za finanční odměnu ve výši 30.000 Kč se státní příslušnicí Mongolska paní B.V. Účastník řízení tedy jednoznačně nepředložil žádnou náležitost, která by potvrzovala, že vede společnou domácnost na území České republiky s občanem Evropské unie a tím pádem také neprokázal existenci trvalého vztahu obdobného vztahu rodinnému. Prvoinstančnímu orgánu se snažil ověřit věrohodnost dokládaných skutečností, nicméně účastník řízení nevyvinul žádnou součinnost (nereagoval na předvolání prvoinstančního orgánu).

IV.

Vyjádření účastníků při jednání.

Žalobce při jednání setrval na svých dosavadních tvrzeních. Žalovaná se s omluvou k jednání nedostavila.

V.

Posouzení věci soudem.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

Podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu Ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku (§ 169 odst. 2), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti.

V ustanovení §169 odst. 2 zákona o pobytu je pak uvedeno, že správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

Zamítnutí žádosti na základě ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu je odklonem od standardního způsobu skončení správního řízení, tedy od věcného posouzení žádosti. K zamítnutí žádosti totiž nedohází z důvodu, že nebyly splněny podmínky pro vyhovění žádosti, nýbrž z důvodu, že se žadatel bez vážného důvodu nedostavil k výsledku, odmítl vypovídat nebo ve výpovědi uvedl nepravdivé skutečnosti. V ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu uvedené skutečnosti tak musí bránit věcnému posouzení žádosti. V opačném případě žádost není možné podle tohoto ustanovení zamítnout, nýbrž správní orgán je povinen o ní věcně rozhodnout.

V případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu.

Jak vyplývá z listiny označené „*Vyjádření účastníka řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci povolení k trvalému pobytu*“ ze dne 13.6.2014, žalobce v této listině uvedl, že „*navrhuje svůj výslech jakož i výslech matky nezletilého V.E., nar..., přičemž v této souvislosti poukazuje na to, že od května 2013 do 2.4.2014 pobýval spolu s nezletilým občanem ČR na území Mongolska, a to z objektivních důvodů, přičemž tato skutečnost může sama o sobě podporovat jeho tvrzení o trvalém vztahu se žadatelem a občanem ČR, kteří spolu kontinuálně sdílí společnou domácnost*“. Podle otisku úředního razítka na této listině vyplývá, že tato listina byla prvoinstančnímu správnímu orgánu doručena dne 13.6.2014.

Ač se žalobce stal pro správní orgán opět kontaktní a k prokázání svých tvrzení navrhl důkaz svojí výpovědí a svědeckou výpovědí matky nezletilého, prvoinstanční orgán na tuto skutečnost nijak nereflektoval a přistoupil k vydání prvoinstančního rozhodnutí. V rozhodnutí k tomu pouze uvedl: „*Co se týče návrhu, aby správní orgán vyslechl žadatele a matku nezletilého, správní orgán konstatuje, že se o toto pokoušel, ovšem ani žadatel, ani svědek, ani jejich zmocněný zástupce na předvolání, resp. na vyrozumění o předvolání nereagovali, k výsledku se nedostavili ani se z něj žádným způsobem neomluvili*“. Vedle toho prvoinstanční

orgán uvedl, že žalobce na podporu svého tvrzení „předkládá kopie viz do Mongolska, které byly nezletilému vylepeny do jeho cestovního dokladu“.

Postup prvoinstančního orgánu, stejně tak jako postup žalovaného, který navrženou výpověď ani výslech neprovedl ani v odvolacím řízení, je v rozporu s jejich povinnostmi podle § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Ač se nabízely důkazní prostředky k prokázání sporných skutečností, žalobce navíc označil důkazy k prokázání tvrzené skutečnosti o pobytu mimo území České republiky v době předvolání k výpovědi a ke svědecké výpovědi matky nezletilého, správní orgány tyto důkazy neprovedly, čímž žalobci zamezily prokázat správními orgány rozporované skutečnosti.

Aniž by žalovaný vyhodnotil důkaz, který žalobce nabídl k prokázání tvrzené skutečnosti o pobytu mimo území České republiky v době předvolání k výpovědi a ke svědecké výpovědi matky nezletilého, pouze stroze uvedl, že „Námítku uvedenou v odvolání, že účastník řízení pobýval v době předvolání dlouhodobě mimo území České republiky, Komise hodnotí jako nepravdivou“. Ač je správní orgán na základě ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění správního rozhodnutí povinen krom jiného uvést, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, žalovaný tento svůj závěr nijak neodůvodnil. Za této situace je nezbytné závěr o tom, že se žalobce „bez vážného důvodu nedostavil k výslechu“ považovat za minimálně předčasný. Nebylo vinou žalobce, že nebyl proveden jeho výslech, nýbrž vinou správních orgánů, kteří po obnovení kontaktosti žalobce k provedení jeho výslechu nepřistoupili.

Další skutečností zpochybňující zákonnost zamítnutí žádosti podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu, je to, že žalobce již byl v průběhu správního řízení vyslechnut, a to dne 24.10.2011. Proč by i za této situace mělo platit, že pro zjištění skutečného stavu věci bylo nezbytné provést další výslech účastníka podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu, a neprovedení tohoto důkazu bránilo věcnému posouzení žádosti, správní orgány neuvedly.

B.

Pokud jde o možnost aplikace ustanovení „§ 87e odst. 1 s odkazem § 87d odst. 1 písm. a) zákona o pobytu“, nemá soud důvod cokoli měnit na závěrech, které uvedl v předchozím zrušujícím rozsudku ze dne 31.5.2013, č.j. 57 A 58/2012-61.

Podle prvního ze zmíněných ustanovení se na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Podle druhého ze zmíněných ustanovení policie žádost o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území zamítne, jestliže žadatel nepředloží náležitosti stanovené zákonem.

Ustanovení § 87d odst. 1 písm. a) zákona o pobytu je ustanovením obdobným ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého řízení o žádosti správní orgán

usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Ač zákon o pobytu v případě „*nepředložení náležitosti stanovených zákonem*“ nevolí formu zastavení řízení, ale formu zamítnutí žádosti, tato skutečnost nic nemění na faktu, že postup podle § 87d odst. 1 písm. a) zákona o pobytu je procesním skončením věci bez věcného posouzení žádosti.

Obdobně jako v případě zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, je namístě postupovat podle § 87d odst. 1 písm. a) zákona o pobytu pouze v případě, kdy budou „*nepředloženy takové náležitosti stanovené zákonem*“, které budou bránit pokračování řízení, tj. věcnému posouzení žádosti.

Správní orgány tyto závěry soudu nerespektovaly a znovu nesprávně žádost žalobce zamítly odkazem na ustanovení § 87d odst. 1 písm. a) zákona o pobytu, ač žádost žalobce byla ve skutečnosti posouzena věcně.

C.

Pokud jde o otázku věcného posouzení žádosti žalobce, je nezbytné uvést, že takovéto posouzení žádosti bylo ze strany správních orgánů předčasné. Jak bylo výtčeno v bodě A tohoto rozsudku, nedošlo k provedení výpovědi žalobce tak svědecké výpovědi matky nezletilého, ač provedení těchto důkazů po 13.6.2014 nic nebránilo. Toto procesní pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce těmito důkazy mohl prokázat svá tvrzení.

I pokud by soud odhlédl od tohoto pochybení, nebylo hodnocení důkazů provedeno v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu, podle kterého pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu ustanovení tohoto zákona, týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie, se obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem doloží, že má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „*Komise se taktéž zabývala protokoly sepsanými dne 10. 11. 2011 s účastníkem řízení a paní B.V., kdy účastník řízení na otázku: „Máte k V.E. nějaký příbuzenský vztah, pokud ano, jaký?“, odpověděl: „Je to můj syn, jsem biologický otec, ale podle žádosti o přechodný pobyt jsem pečovatel“. Paní B.V. na otázku: „Kdo je biologickým otcem V.E.?, odpověděla: „Pan O.“ Účastník řízení a paní B.V. shodně uvedli, že otcem nezletilého je účastník řízení, čímž chtěli správní orgán utvrdit v rodinných vazbách. Takové jednání není v souladu s veřejným zájmem, neboť skutečnost, že otec i matka, kteří jsou státními příslušníky třetího státu, žádají o povolení k pobytu na území České republiky, tedy se snaží získat oprávnění k pobytu na území České republiky za účelem soužití s dítětem, které získalo české státní občanství díky „účelovému“ zapsání občana České republiky do rodného listu nezletilého E.V., prokazatelně potvrzuje přímou účelovost takového jednání. Je zcela logické, a nebylo ani možno předpokládat, že matka nezletilého by již dříve tvrdila, že právě oni jsou rodiče nezletilého, neboť pak by bylo zcela zjevné, že jejich*

dítě, jako dítě státních občanů Mongolska, má z ryze účelového důvodu zapsáno v rodném listu jako otce občana České republiky. Ze spisového materiálu dále vyplývají další skutečnosti, kdy dne 20.10.2010 státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal návrh na potrestání D.V., že dne 8.9.2007 v Havlíčkově Brodě, uzavřel účelové manželství za finanční odměnu ve výši 30.000 Kč se státní příslušnicí Mongolská paní B.V.“.

V případě žalobce nelze pominout, že nezletilý E.V., je občanem České republiky. Tento fakt nijak neovlivňuje skutečnost, že se tak stalo „účelově“ či že státní zástupce podal návrh na potrestání otce uvedeného v rodném listě za uzavření účelového manželství. Žalobce současně prokázal, a to především svědeckou výpovědí matky nezletilého, že žalobce je biologickým otcem nezletilého E.V. Nelze tudíž dospět k závěru, že žalobce nemá s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému ve smyslu ustanovení § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu.

Pokud jde o naplnění druhé podmínky, a to žití s občanem Evropské unie ve společné domácnosti, i tato skutečnost byla potvrzena výpovědí matky nezletilého, která do protokolu o své výpovědi dne 10.11.2011 uvedla, že žije ve společné domácnosti s nezletilým E.V. tak žalobcem. Tuto skutečnost nepřímě dokládají i žalobcem předložené fotografie, tak skutečnost, že v době nepřítomnosti žalobce v ČR nebyla přítomna ani matka nezletilého.

Soud nijak nezpochybňuje oprávnění správních orgánů s ohledem na odstup od výpovědi žalobce a svědecké výpovědi matky provést dokazování k prokázání sdílení společné domácnosti ke dni vydání správních rozhodnutí, avšak musí se tak stát při respektování procesních práv účastníka řízení. To nebylo akceptováno, jak uvedeno pod bodem A tohoto rozsudku. Aniž by se správní orgány pokusily po 13.6.2014 realizovat výsledek žalobce a svědeckou výpověď matky nezletilého, navržených žalobcem k prokázání jím tvrzených skutečností, nebylo lze učinit závěr o tom, zda žalobce ke dni vydání správních rozhodnutí prokázal či neprokázal druhou podmínku ustanovení § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu, tj. sdílení společné domácnosti.

VI.

Rozhodnutí soudu.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VII.

Náklady řízení.

Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 4.000 Kč a v odměně advokáta za 3 úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d), když advokát jménem žalobce podal žalobu, a jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách

advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když se advokát zúčastnil soudního jednání. Podle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3.100 Kč. Za tři úkony právní služby tak žalobci náleží částka ve výši 9.300 Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Advokát ve věci učinil celkem tři úkony, a proto soud přiznal žalobci částku ve výši 900 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 2.142 Kč, náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 16.342 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 15. července 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová